

மடல் இலக்கியங்களில் திருமங்கையாழ்வார் திருவுள்ளம்

வே. கௌரி ^{அ, *}, இரா. மதன் குமார் ^அ

^அ மொழிகள் துறை - தமிழ்ப்பிரிவு, கற்பகம் உயர்கல்விக்கழகம், கோயம்புத்தூர்-641021, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Thirumangai Azhvar Thiruvullam in Madal literature

V. Gowri ^{அ, *}, R. Madhan Kumar ^அ

^அ Department of Languages-Tamil Wing, Karpagam Academy of Higher Education, Coimbatore-641021, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

noyyalindustries@gmail.com

Received: 23-09-2022

Revised: 17-11-2022

Accepted: 24-11-2022

Published: 04-12-2022

ABSTRACT

In vaishnava sidhanta, Bridal mysticism is called as Nayaka-Nayaki bavam. This approach is named as Mathura Bakthi. Namazhalvar, Andal and Thirumangai Azhvar composed many poems in the approach of Bridal Mysticism. Among these pomes, Thirumangai Azhvar's Siriya Thirumadal and Periya Thirumadal have the uniqueness. Through these poems Azhvar, describes the greatfull bliss through the sensuality. In the state of a bride azhvar named as Parakalanayaki. In Periya Thirumozhi also the experiences of Parakalanayaki sang by Azhvar. The endless sufferings of Parakalanayaki to attain the god is described in the Siriya Thirumadal and Periya Thirumadal. Parkalanayaki saw the Kudakoothu of krishna, her hero and fall in love with him. She totally surrendered in the feet of her hero. She renounced her femininity; She strongly decided to attain her hero through Madalettram. She dared to reach him even though it was a ignorant approach. Even though it was not acceptable in the Tamil culture, she said that she would continue to follow the Northern norms. This article deals the Bakthi approaches of Thirumangai Azhvar with the references of Siriya Thirumadal and Periya Thirumadal.

Keywords: Thirumangaiyazhvar, Siriya Thirumadal, Periya Thirumadal, Acharya Hirudayam, Parakalanayaki

முன்னுரை

இறைவனை தலைவனாகவும், தம்மை தலைவியாகவும் ஏறிட்டுக்கொண்டு பாடுகிற இலக்கியமரபை வைணவ சித்தாந்தம், 'நாயக நாயகி பாவம்' என்று போற்றுகிறது. அந்நிலையானது மதுரபக்தி எனப்பெறும். ஆழ்வார்களுள் நம்மாழ்வாரும், ஆண்டாளும், திருமங்கையாழ்வாரும் அகத்துறைப் பொருண்மையில் பாசுரங்களை அருளியுள்ளனர் (Rajasekaran, 1997). அவ்வரிசையில் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த சிறிய திருமடலும், பெரிய திருமடலும் சிற்றின்பத்துறை வழியே பேரின்பநெறி காட்டுகின்றன. பரகாலராகிய திருமங்கையாழ்வார், தலைவி நிலை ஏற்கும்போது, பரகாலநாயகி என்ற பெயர் அமையும். அந்நிலைகளில் அமைந்த பக்தி அனுபவத்தை ஆழ்வார், தலைவியின் மனப்போக்காக பெரிய திருமொழியின் பல பாசுரங்களிலும் பாடிக் களித்துள்ளார். அவ்வனுபங்களில் மேலும் ஆழ்ந்த தீவிரத்தால், பெருமானை உடனே அடைந்துய்ய வேண்டும் என்கிற ஆற்றாத நிலையுற்றார். அதனால் ஆழ்வாரின் மனதில் எழுந்த பேரின்பக் காதல் ஆற்றாமை யை உணர்த்துகிற இலக்கியங்களாக சிறிய திருமடலும், பெரிய திருமடலும் விளங்குகின்றன (Krishnaswamy Aiyangar, 1985). கண்ணணின் குடக்கூத்தினைக் கண்ட பரகால நாயகி, தன்னை மறந்தாள், தன் நாமம்

கெட்டாள், தலைவனின் தாளில் சரண்புகுந்தாள். தலைவனே தனக்கு உற்ற துணை என்று உறுதிபட நின்றாள். தனது பெண்மைக்குணங்களையும் துறந்தாள், மடலேறியாகிலும் தலைவனை அடையத் துணிந்தாள். அதற்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மரபு தடையாகும் என்ற நிலையிலும், தான் வடவர் நெறியைப் பின்பற்றியே மடலூரவிருப்பதாக அமைதி கூறினாள். சிறிய திருமடல் பாடியும் ஆராத பேரின்ப ஆற்றாமையின் வெளிப்பாடாக திருநறையூர் பெருமானை தலைவனாகக்கொண்டு பெரிய திருமடலும் பாடினாள். அவ்வகையில், திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த மடல் இலக்கியங்களில் அமைந்த பக்தி அனுபவநிலைகளை இக்கட்டுரை ஆய்ந்துரைக்கிறது.

சிறிய திருமடலில் பரகாலநாயகி

பரகாலநாயகி தன் தோழியருடன் கண்ணன் ஆடிய கூத்தினை காணச் சென்றாள். தோழியர்கள் பலருடனும் இருந்து பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த தான், வினைவயத்தால் கண்ணனின் குடக்கூத்தினைக் காணச் சென்றதாகவும், தன் வயதும், பருவமும் ஒத்த தோழியர்கள் பலரும் கண்ணனது குடக்கூத்தினைக் கண்டபோதிலும், வினைவயத்தால் தான் மட்டுமே கண்ணனிடம் மனதையும், கைவளையையும், மணிநிறத்தையும் இழந்ததாகப் புலம்புகிறாள்.

நீரார் கமலம்போல் செங்கண்மால் என்றுஒருவன்

பாரோர்கள்எல்லாம் மகிழ பறைகறங்க

சீரார் குடம் இரண்டுஏந்தி* -- செழுந்தெருவே

ஆரார் எனச்சொல்லி ஆடும் அதுகண்டு

ஏரார் இளமுலையார் அன்னையரும் எல்லாரும்

வாராயோ என்றார்க்குச் சென்றேன் என்வல்வினையால்

காரார் மணிநிறமும் கைவளையும் காணேன் நான் (Srivathsan, 1986)

தாயின் நிலை

தனது மகளாகிய பரகாலநாயகிக்கு நேர்ந்ததை எண்ணிக் கவலையுற்ற தாய், அடியார்தம் திருவடிப்புழுதியைக் கொண்டு தலைவிக்குக் காப்பிட்டாள்; சாத்தனுக்கும் நேர்ந்துகொண்டாள்; ஆயினும், தலைவி தனது இயல்புநிலைக்கு மீளாததால் குறத்தியிடம் குறி கேட்டாள்.

குறத்தி கூறியவை

குறத்தி தலைவியின் நிலை குறித்துத் தாயிடம் கட்டுரைத்தாள். தலைவிக்கு, இத்தகைய நிலையைச் செய்தவன், 'பேராயிரம் உடையவன், கார்வண்ணன், வலம்புரிச் சங்கு ஏந்தியவன், திருத்துழாய் மாலை அணிந்தவன்!' என்றுரைத்தாள். அதைக் கேட்டு தாயும், பிறரும் 'அவன் யார்?' என்று அறியாத நிலையில், மேலும் விளக்கிக் கூறினாள். தலைவிக்குப் பேரின்பநோய் தந்தவன், 'உலகம் அளந்தவன், இலங்கையைப் பாழ்ப்படுத்தியவன், கோவர்த்தன மலையைக் குடையாக்கி, கல் மழையைத் தடுத்தவன்; கடல்கடைந்தவன், பசு மேய்த்தவன், உலகை உண்டு உமிழ்ந்தவன், வெண்ணெய்யைக் களவாடி உண்டவன், காளிய நர்த்தனம் செய்தவன், சூர்ப்பனகையின் மூக்கை அரிந்தவன், கரன், இராவணன், இரணியன் முதலியோருக்கு மறக்கருணை புரிந்தவன்; கஜேந்திரனுக்கு முத்தி அளித்தவன்' என்று எடுத்துரைத்தாள்.

'பேர்ஆயிரம்உடையான் பேய்ப்பெண்டீர் நும்மகளைத்

தீரா நோய் செய்தான் எனஉரைத்தாள்' (Srivathsan, 1986)

திருத்துழாய் மாலையே மருந்து

தனது மகளாகிய பரகாலநாயகிக்குக் கண்ணனே பேரின்பநோய் தந்தான் என்று அறிந்த தாயானவள், நோய் தீர்க்கின்ற வகையில் கண்ணனே திருத்துழாய் மாலையையும் தந்தருள்வான் என்று அமைதி கொண்டாள். பரகாலநாயகியும் அதற்காக தனது நெஞ்சத்தைப் பெருமானிடத்தில் தூதுவிடுத்தாள்.

சிறிய திருமடலில் தூது

கண்ணனிடம் சென்ற நெஞ்சம் மீள வராமல் அவனிடம் சரண் புகுந்து, அவ்விடத்திலேயே நிலைபெற்றது. அதை அறிந்து தலைவி மேலும் வருந்தினாள். 'இனி ஏது செய்தாகிலும் தலைவனை அடைந்தாகவேண்டும்' என்று தீர்மானித்தாள். அவனை அடைவதற்காக மடலூர்தலை வாய்ப்பாகக் கொண்டாள்.

'சீராளை செங்கண் நெடியானை தேன்துழாய்த்-

தாராளை தாமரைபோல் கண்ணானை எண்அருஞ்சீர்

எண்அருஞ்சீர் பேர்ஆயிரமும் பிதற்றி --பெருந்தெருவே

ஊரார் இகழிலும் ஊராதுஒழியேன் நான்

வாரார் பூம் பெண்ணை மடல்' (Srivathsan, 1986)

சிறிய திருமடலில் அர்ச்சாவதாரப் பெருமை

பெருமான், பரத்துவம், விபூகம், விபவம், அந்தர்யாமித்துவம் மற்றும் அர்ச்சாவதாரம் ஆகிய நிலைகளின் வழியாக, சீமான்மாக்களைக் கடைத்தேற்றம் செய்தருள்கின்றான். மேற்கண்ட நிலைகளில், அர்ச்சாவதாரமே எளிதில் பற்ற இயைந்ததாகிறது. அர்ச்சாவதாரமாவது, அடியார்கள் ஊனக் கண்ணால் கண்டு அனுபவித்து பக்தியில் ஆள்கின்ற வாய்ப்பைத் தருவதாக, பெருமான் திருக்கோயில்களில் உருவம் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள நிலையாகும். பெருமானின் அர்ச்சாவதார நிலையைப் பெரிதும் வலியுறுத்தி, எளிமையற பக்திநெறி காட்டிய பெருமை திருமங்கையாழ்வாருக்கு உண்டு. அவர்தம் திருவுள்ளக்கருத்தானது சிறிய திருமடலில் விளங்குகிறது.

சிறிய திருமடலில் அறவுரை

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்று சொல்லப்படுகின்ற உறுதிப் பொருள்களை அடைந்து வீடுபேற்றுக்கு முயல்கின்ற அடியார்களே! பெருமானை எளிமையாகப் பற்றி, வீடுபேறு அடைவதற்குரிய நெறியாக அர்ச்சாவதாரம் விளங்குகிறது; அதை மறந்து நீவிர், விபூகம் முதலான நிலைகளில் சிந்தை செலுத்துவது அறியாமை. அந்நிலையானது, எளிதில் அகப்படுவதாகிய முயலை விட்டுவிட்டு, பற்றுவதற்கு மிகவும் கடினமாகிய காக்கையின் பின் அலைகின்ற நிலைக்கு ஒப்பாகும் என்று ஆழ்வார் அறநெறி காட்டுகிறார்.

'ஏரார் முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின் போவதே?' (Srivathsan, 1986)

சிறிய திருமடலில் திவ்யதேசங்கள்

அடியார்களே! பெருமானை திவ்யதேசங்கள் தோறும் கண்ணார்க் கண்டதொழுது உய்வுபெறுங்கள்!' என்று வலியுறுத்த வேண்டி ஆழ்வார், தாம் தலைவி நிலை ஏற்றும், பெருமானை தலைவனாகவும் வரித்துக்கொள்கிறார். திருவேங்கடம், திருக்கோவிலூர், திருஊரகம், திருவள்ளறை,

திருநறையூர், திரு அரங்கம் என்று பல திவ்ய தேசங்களிலும் மடல் ஊர்ந்து செல்ல இருப்பதாகப் பாடியுள்ளார்.

‘பேரா யிரமும் பிதற்றி, - பெருந்தெருவே

ஊரார் இகழிலும் ஊரா தொழியேன்நான்,

வாரார்பூம் பெண்ணை மடல்’ (Srivathsan, 1986)

பெரிய திருமடலில் பரகால நாயகி

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்றமைகின்ற உறுதிப்பொருள்கள் நான்கு. ஆழ்வார் பெரிய திருமடலிலும், சிற்றின்பப் பொருள் வழியே பேரின்பத்தை உணர்த்த விழைகின்றார். அவர்தம் பேரின்பப் பேராவலானது எல்லை கடந்து, பரகாலநாயகியாக தம்மை ஏறிட்டுக் கொள்கிறார். அதனால் அறம், பொருள், வீடு ஆகிய உறுதிப்பொருள்களைக் காட்டிலும் இறையனுபத்தில் நிலைத்திருப்பதாகிய இன்பநிலையே உயர்ந்ததென்று வலியுறுத்துகிறார் (Srivathsan, 1986)

பரகாலநாயகியின் சாடல்

பெண்ணாகிய தனக்கு குழலோசை, காளையின் மணியோசை, அன்றிலின் குரலோசை, நிலவின் ஒளி, தென்றல் முதலானவை உயிரைக் கொல்லுகிற வகையில் பெருந்துன்பத்தை விளைவிப்பதை உணராதவர்களே அறத்தையும், பொருளையும், மோட்சமாகிய வீட்டையும் பெரிதென்று பேசுவர்; அவர்களின் நிலை அறியாமை மிக்கதே; அவர்கள் தலைவனைப் பிரிந்து உயிர் அடைகின்ற துன்பத்தை உணராதவர்கள் என்று பரகாலநாயகி சாடுகிறாள். பிரிவுத்துன்பத்தைப் பொறுக்க மாட்டாமல் தமது பெண்மைக்குணங்களையும் மறந்து தலைவனை நாடிச் சென்று துயர் தீர்ந்த பெண்களின் வரலாறுகளைத் தனது முயற்சிக்குச் சான்றாக பரகாலநாயகி முன்னிருத்துகிறாள்.

அந்நிலையானது தமிழ்நெறிக்கு ஒவ்வாது எனத் தடைவிதிப்பாரையும் மறுக்கின்ற வகையில், தான் வடவர் நெறியினைப் பின்பற்றியே மடலூரவிருப்பதாக பரகாலநாயகியின் கூற்று அமைகிறது.

‘காமத்தின்- மன்னும் வழிமுறையே நிறும்நாம் மான்நோக்கின்

அன்ன நடையார் அலரேச ஆடவர்மேல்,

மன்னும் மடலூரார்’ என்பதோர் வாசகமும்,

தென்னுரையில் கேட்டறிவதுண்டு, - அதனையாம் தெளியோம்

மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம்’ (Srivathsan, 1986)

பெண்டிர் ஐவர்

இராமனின் பிரிவை ஆற்றியிருக்க இயலாது என்பதாலேயே சீதாப்பிராட்டியும் கானகம் புகுந்தாள். வேகவதி என்பவள் தனது சகோதரனின் கொடுங்காவலையும் எதிர்த்து வென்றாள்; போர்மேற் சென்ற தனது காதலனை நாடிச்சென்று அவனை அடைந்தாள். நாககன்னிகையாகிய உலாபியும் அர்ச்சுனனைத் தனது நகரத்துக்கே கவர்ந்துவந்து அவனுடனிருந்து இன்புற்றாள். பாணாசுரனின் மகளாகிய உலாபி என்பவள் தனது காதலனாகிய அநிருத்தனைத் தோழியின் துணையுடன் தனது இடத்திற்கே கவர்ந்துவந்து இன்புற்றாள். அத்துடன், உமையம்மையார் பெருமானுக்காக கடுந்தவம் மேற்கொண்டு அவரைப் பெற்றுச் சிறந்த வரலாறுகள் உண்டு. அவர்களைப் பின்பற்றியே தானும் தலைவனாகிய திருநறையூர்ப்பெருமானை அடைந்துய்ய உறுதிக்கொண்டதாகக் கூறுகிறாள். எவ்வழியிலாகினும் பெருமானை அடைகின்ற முயற்சியிலிருந்து பின்வாங்குவதில்லை என்ற உறுதியால் மடலூரவும் துணிந்தாள் (Srivathsan, 1986)

திருநறையூர்ப் பெருமானின் மாயம்

பரகாலநாயகி திருநறையூரில் பெருமானைத் தொழச்சென்றாள். அங்கு எம்பெருமானுடைய திருமார்பு, திருவதரம், திருவடி, திருக்கை மற்றும் திருக்கண் ஆகியவற்றைக் கண்ணார்க் கண்டு திளைத்தாள். அவனது திருமேனியில், திருவரை நாணும், திருத்தோள் வளையும், திருமகர குண்டலமும், திருவாரமும் பொலியக் கண்டாள். அவனருகிலேயே இளவஞ்சிக் கொடிபோன்ற பிராட்டியும் விளங்கக் கண்டு அவன்பால் நெஞ்சத்தைப் பறிகொடுத்தாள்; அறிவழிந்தாள். இன வளையும், மேகலையும் இழந்தாள்.

‘இன்னிள வஞ்சிக் கொடியொன்று நின்றதுதான்,
அன்னமாய் மானாய் அணிமயிலாய் ஆங்கிடையே,
மின்னாய் இளவேய் இரண்டாய் இணைச்செப்பாய்,
முன்னாய் தொண்டையாய் கெண்டைக் குலமிரண்டாய்,
அன்ன திருவுருவம் நின்றது அறியாதே,
என்னுடைய நெஞ்சம் அறிவும் இனவளையும்,
பொன்னியலும் மேகலையும் ஆங்கொழியப் போந்தேன்’ (Srivathsan, 1986)

நோய் தந்த திருத்துழாய் மார்பன்

திருநறையூரில் பெருமானைக் கண்ட நொடிப்பொழுது முதலாக கடலோசையும் அன்றிலின் குரலும் என்னை வருத்துகின்றன. தென்றலும், நிலவும் சுடுகின்றன. பெருமானை அடையாமல் பெருமுலைகளைச் சுமந்தும் ஏது பயன்? என்று புலம்புகிறாள். அவ்வாறு தனக்கு பேரின்ப நோய் செய்தவன் யார் என்று தான் தெளிந்துள்ளதாக பரகாலநாயகி கூறுகிறாள். அவன், திருத்துழாய் மார்பன், சந்திரனுக்கு அருளியவன், நீலவண்ணன், நீலமேகத் திருவுருவன், இரணியனைச் சம்ஹரித்தவன், திருவாழி தரித்தவன், வராஹமாகி பூமிப்பிராட்டியை மீட்டவன், மாவலிக்கு அருளியவன், வானவர்க்கு அமுதளித்தவன் என்று தலைவனைக் குறித்துரைத்தாள்.

தலைவனை அடையும் வகை

தலைவன் உறைகின்ற திருவிண்ணகர், திருக்குடந்தை, திருக்கண்ணபுரம் மற்றும் திருநறையூர் ஆகிய திவ்யதேசங்களுக்குச் சென்று, இவ்வாறு அடியவளாகிய தனக்குக் காதல் நோய் செய்தமையும் தகுமோ? என்று முறையிடுவதாகவும், அந்நிலையிலும் தலைவன் மனமிரங்காவிடில், அவனது சிறுமைகளைப் பலரும் அறியும் படி எடுத்துரைத்து மடலூர்விருப்பதாகக் கூறுகிறாள் (Srivathsan, 1986)

அறிவீரோ தலைவனின் சிறுமைகளை

தனக்கு மனமிரங்காத தலைவன் சிறுமை மிக்கவன்; ஆயர்ச்சேரியில் வெண்ணெய்க் களவாடி, ஆய்ச்சியரிடம் மொத்துண்டு உரலில் கட்டி வைக்கப்பட்டவன். இந்திரனுக்கான உணவைத் தானொருவனே உண்டு தீர்த்தவன்; பெண் என்றும் பாராமல் சூர்ப்பனகையின் மூக்கரிந்தவன்; தாடகையைக் கொன்றொழித்தவன்; தூதனாகப் பாண்டவர்க்குத் தொண்டு செய்தவன்; கூத்தனாகப் பெண்கள் காணும்படி குடக்கூத்தாடியவன். இச்சிறுமைகளை நாடும், நகரமும் அறியும்படி எடுத்துரைத்து மடலூர்வதென்பது பரகாலநாயகியின் மனவறுதி.

‘மின்இடையார் சேரியிலும் வேதியர்கள் வாழ்விடத்தும்,
தன்அடியார் முன்பும் தரணி முழுதுஆளும்,
கொல்நவிலும் வேல்வேந்தர் கூட்டத்தும் நாட்டகத்தும்

தன்நிலைமை எல்லாம் அறிவிப்பன்' (Srivathsan, 1986)

'உன்னி உலவா உலகுஅறிய ஊர்வனநான்,

முன்னி முளைத்துஎழுந்து ஓங்கி ஒளிபரந்த,

மன்னியபும் பெண்ணை மடல்' (Srivathsan, 1986)

முடிவுரை

பெருமானைப் பிரிந்து உயிர்வாழ இயலாத சீவான்மாவின் பெருந்துன்பநிலையே தலைவியின் தவிப்பாக மடல் இலக்கியங்களில் வெளிப்பட்டுள்ளன. பெண்ணாகிய தான், மடல் ஊர்வது மண்ணுலகில் இதுகாறும் அமையாத நிலையே; ஆயினும் பேரின்பக் காதல் மிகுதியால், தான் அத்தகைய நிலையை மேற்கொள்வதாக பரகாலநாயகி பாடுகிறாள். தமது தலைவனை தாமே நாடிச்சென்ற பெண்டிருக்குச் சான்றாக வாசவதத்தை முதலாக, உமையம்மை ஈறாக அறுவர் மடல் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளனர். அவர்கள், பெண்மைக்குணங்களையும் மறந்து, உலகவர் வழக்கத்தையும் புறம்தள்ளி, தலைவனை அடைந்தின்புற்றதாகிய குறிப்பானது, எந்நிலையாகிலும் சீவான்மா, பரமான்மாவைச் சரணடைந்து உய்கின்ற பக்திவைராக்கியத்தை ஆழ்வாரின் மடல் இலக்கியங்கள் வலியுறுத்தியுள்ளன. ஐம்புல இன்பமே பெரிதென்பவர்களுக்கும் பக்திநெறியை வலியுறுத்த வேண்டி, உறுதிப்பொருள்களுள் இன்பமே சிறந்ததென்றும், அது பேரின்பமாக அமைய பிராட்டியின் புருஷஹாரம் துணையாகும் என்பதையும் பெரிய திருமடலில் ஆழ்வார் உணர்த்தியுள்ளார். தலைவி, வளையும், மேகலையும் இழந்ததாகிய குறிப்பு, 'யான்'; 'எனது' என்ற மாயைகள் நீங்கிய ஞானத்தெளிவின் குறியீடு என்பது ஆச்சார்யஹ்ருதயமாகிய தத்துவ நூலின் குறிப்பு. பெண்கள் மடலூர்தலாகிய இலக்கிய வழக்கு தமிழ்நெறியில் இல்லை என்பதையொட்டி ஆழ்வார், வடவர் நெறியில் தலைவி மடலூரவிருப்பதாகப் பாடியுள்ளார். அந்நிலை அவர்தம் தமிழ்க்காதலுக்கும் சான்றாகிறது.

References

Srivathsan, (1986) Sri Naalayirath Thivyapranandham, The little Flower Company, Chennai, India.

Rajasekaran, R. (1997) Achariyahirudhayam, Pathinikkotta Pathippagam, Poompuhar, India

Krishnaswamy Aiyangar (1985) Mumutchupadi, Sri Ranganaciyar Acchukkoodam, Trichy, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License